

Wanda Błęńska

Urodzona 30 października 1911 roku w Poznaniu. Zmarła w rodzinnym mieście w dniu 27 listopada 2014 roku. Polska lekarka i misjonarka działająca na terenie Ugandy. Wybitna specjalistka w leczeniu trądu. Znana jako „Matka trędowatych”. Podporucznik Armii Krajowej.

Historia życia

Wanda Błęńska przyszła na świat jako córka Teofila i Heleny Bogusz. Dziecięce lata spędza w Puszczykowie pod Poznaniem. Półtora roku po urodzeniu jej mama umiera z powodów zdrowotnych. Następnie przeprowadza się do Torunia, gdzie jako nastolatka uczy się w gimnazjum i liceum. Po maturze wraca do Poznania, w którym zaczyna studiować na wydziale lekarskim na Uniwersytecie Adama Mickiewicza. 20 czerwca 1934 roku uzyskuje dyplom lekarki i w tym samym roku wraca do Torunia, gdzie pracuje w Szpitalu Miejskim. Pełni staż ginekologa i chirurga. 5 lat później zamieszkuje w Gdyni, gdzie służy chorym w Szpitalu Morskim, lecz niecały rok później ponownie wraca do Torunia. W 1942 roku umiera ojciec Wandy, a ona po 4 miesiącach dołącza do szeregów Armii Krajowej w okręgu Pomorze-Puszcza Tucholska. Dwa lata później zostaje aresztowana za działalność konspiracyjną i osadzona w więzieniu w Toruniu. Po miesiącu wychodzi na wolność. Po wojnie zostaje dyrektorem Szpitala Miejskiego w Toruniu. Pod koniec 1946 roku lekarka nielegalnie przedostaje się do Niemiec do ciężko chorego brata Romana. Dostała się do zachodniego sąsiada Polski schowana w budce na węgiel. W tym samym roku wstępuje w szereg „Pestek” oraz rozpoczyna pracę w szpitalu UNRRA. Na koniec zaczyna pełnić staż w polskich szpitalach wojskowych w Niemczech. W 1950 przeprowadza się do Wielkiej Brytanii, gdzie pomaga w szpitalach wojskowych dla Polaków. W 1950 roku dostaje od lokalnego biskupa propozycję pracy w Ugandzie. Na podjęcie decyzji i wypełnienie formalności ma tylko 4 dni. 11 marca dociera do Ugandy, gdzie zaczyna spełniać swoje największe marzenie, czyli pomoc chorym w Afryce.

25 kwietnia 1951 roku Wanda Błęńska zostaje oficjalnie lekarzem trędowatych w Bulubie przy misji Sióstr Franciszkanek dla Misji w Afryce z Irlandii, z obowiązkiem pieczy także nad przychodnią w odległej o 50 km Nyendze. Jest pierwszym i jedynym lekarzem pracującym w misji. W 1957 przylatuje na chwilę do ojczyzny na urlop. Do 1973 roku przebywa w Ugandzie, gdzie zostaje także wykładowcą na Uniwersytecie Medycznym w Kampali. Po wielu latach pobytu w centrum Afryki Wanda Błęńska spędza miesiąc na Mali, ucząc się przeprowadzania operacji nerwów. Na przełomie lat 1986 i 1987 przez dziewięć miesięcy przebywa w Indiach w ośrodku leczenia trędowatych, gdzie spotyka się z Matką Teresą z Kalkuty. W 1992 roku wraca do Polski, lecz faktycznie ciągle przemieszcza się między Afryką a Europą. W lutym 1993 przyjeżdża do Ugandy spotkać się z Papieżem. Karol Wojtyła nazywa ją „ambasadorem misyjnego laikatu”. Pod koniec XX wieku zamieszkuje na stałe w Poznaniu, a w 2006 wybiera się na ostatnią wyprawę do Ugandy. Umiera 27 listopada 2014 roku. Jej grób znajduje się na Cmentarzu Jeżyckim w stolicy Wielkopolski. Od 2019 roku prowadzony jest proces beatyfikacyjny polskiej lekarki.

Ordery

Order Odrodzenia Polski, Krzyż Armii Krajowej, Krzyż „Pro Ecclesia et Pontifice”, Bene Merenti, Order Pro Merito Mielitensi, Order Ecce Homo, Order Świętego Sylwestra, Order Uśmiechu, Honorowe Obywatelstwo Miasta Poznania i Ugandy (jako jedyna cudzoziemka).

Aktualnie

W Poznaniu znajduje się Społeczna Szkoła Podstawowa im. Wandy Błęńskiej oraz rondo Wandy Błęńskiej.